

Löööv

Det sista roströda lövet på trädet darrar till

I vinden

Liksom tvekar,

men tappar till sist sitt tag om grenen

Och faller...

Ner

Ner

Virvlar runt i luften

Upp å ner

Runt runt

Kastas hit och dit,

mellan hopp och förtvivlan

Landar slutligen på den frostbitna marken

där det blir klivet på

Och krossat

av en mansfot

Med blanka skor

Går sönder i oreparerbara delar

Lövet

är mitt hjärta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Det-nya-livet med Poeter.se id #140818 innehar upphovsrätten